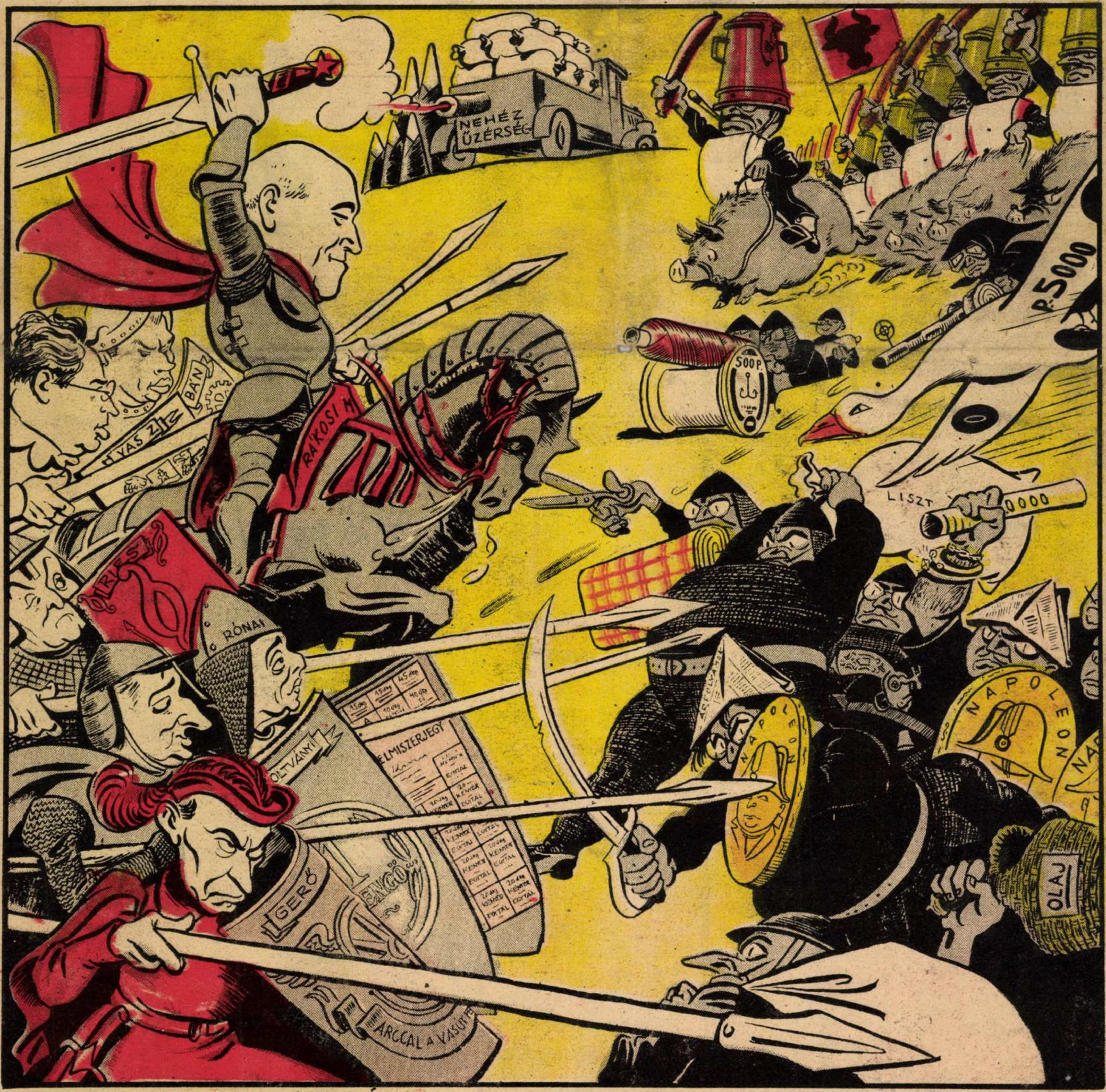
Ára: 6 pengő

Ludas Matyi

I. évfolyam, 13. szám. SZATIRIKUS HETILAP Budapest, 1945 augusztus 12.

Mátyás ezúttal a feketesereg – ellen harcol

Ludas Matyi hadijelentése:

A feketesereg szívós harcok árán (fekete árán persze) keményen tartja a Drága-vonalat. Élelmezési helyzetük kitűnő. A Keletiről Mátyás hadai már kiűzték őket. A megvert kötelékek a Garay-térre vonultak vissza. Nyugatin a helyzet változatlan. A feketék nehéz üzérsége is beavatkozott a küzdelembe, ami máris érezhető a cukortronton. Az üzérek hadmozdulatait Napoleon irányította a tőzsdéről, magasra tartott kézzel és árfolyammal. A feketesereg a hajnali órákban döntő támadásra indult, de sikerült megállítani őket s nyögte Mátyás hős hadát Pestnek büszke ára.

Heltai Jenő: Örök szerető

Dúdolom a régi nótát, keserű egy nóta!
Van egy régi rossz szeretőm sok esztendő óta,
Úgy szedtem föl, nem tudom hol, melyik utcasarkon
És azóta tartom.

Mint a jámbor rabszolgához a hálás oroszlán,
Csökönyösen, vakon, bután ragaszkodik hozzám.
Rimánkodok: pusztuljon már! Küldöm, űzöm... Mindegy!
Csak azért se! Nem megy.

Adtam neki örök lakást, ingyen kvártélyt, kosztot,
Ezt is, azt is keveselte, mindenből kifosztott.
Odaadtam... nem tudom, mit, nem számolom mérem:
Pénzem, agyam, vérem.

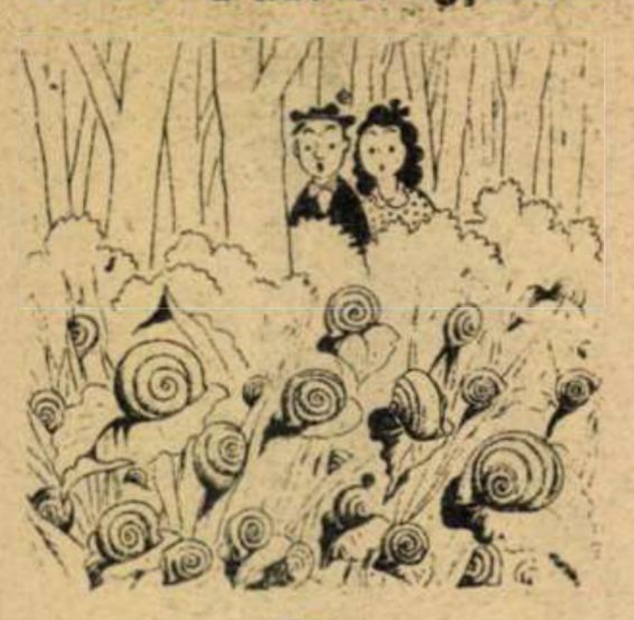
Ő az erős, a hatalmas, én vagyok a gyönge,
Ha az ajtón kihajítom, az ablakon jön be.
Akármilyen messze járok, — féltékeny a kedves! —
Nyomon követ, megles.

Elkísér a kávéházba, elkísér a sírba,
Bírom, bírom valahogy, de ő még jobban bírja,
Nem ereszt ki a kezéből, torkomon az ujja,
Fojtogat a furia.

Sírkövemre, majd ha egyszer föllélekzek mégis,
Irjátok rá rossz szeretőm átkozott nevét is:
„Itt nyugszik egy fáradt ember, elnyűtt rongya, csontja
S mellette a Gondja.“

1000 kislakás a hűvösvölgyben...

Fejetlenség a gyufafronton

A pesti gyufafronton, mint már jelentettük, a legnagyobb fejetlenség k a p o t t l á b r a. Van üzlet, ahol 13 pengő a gyufa ára és van olyan, ahol 15. A legnagyobb baj azonban az, hogy a fejetlenség a skatulyákban lévő gyufákra is átterjedt.

Egy buzgó őr...

— Nem hallja, hogy vigyázzon? ... Javítják a tetőt!

Dal Francoról

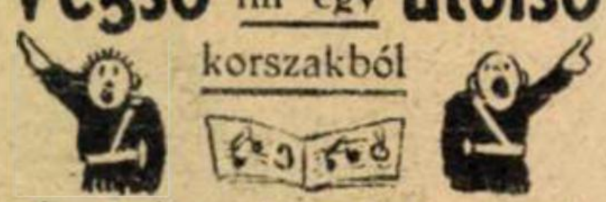
Talán Franconak is elmegy kormányzástól a jókedve: diszkréten Amerikába slisszol — francó és bőrmentve!

Oktatómese

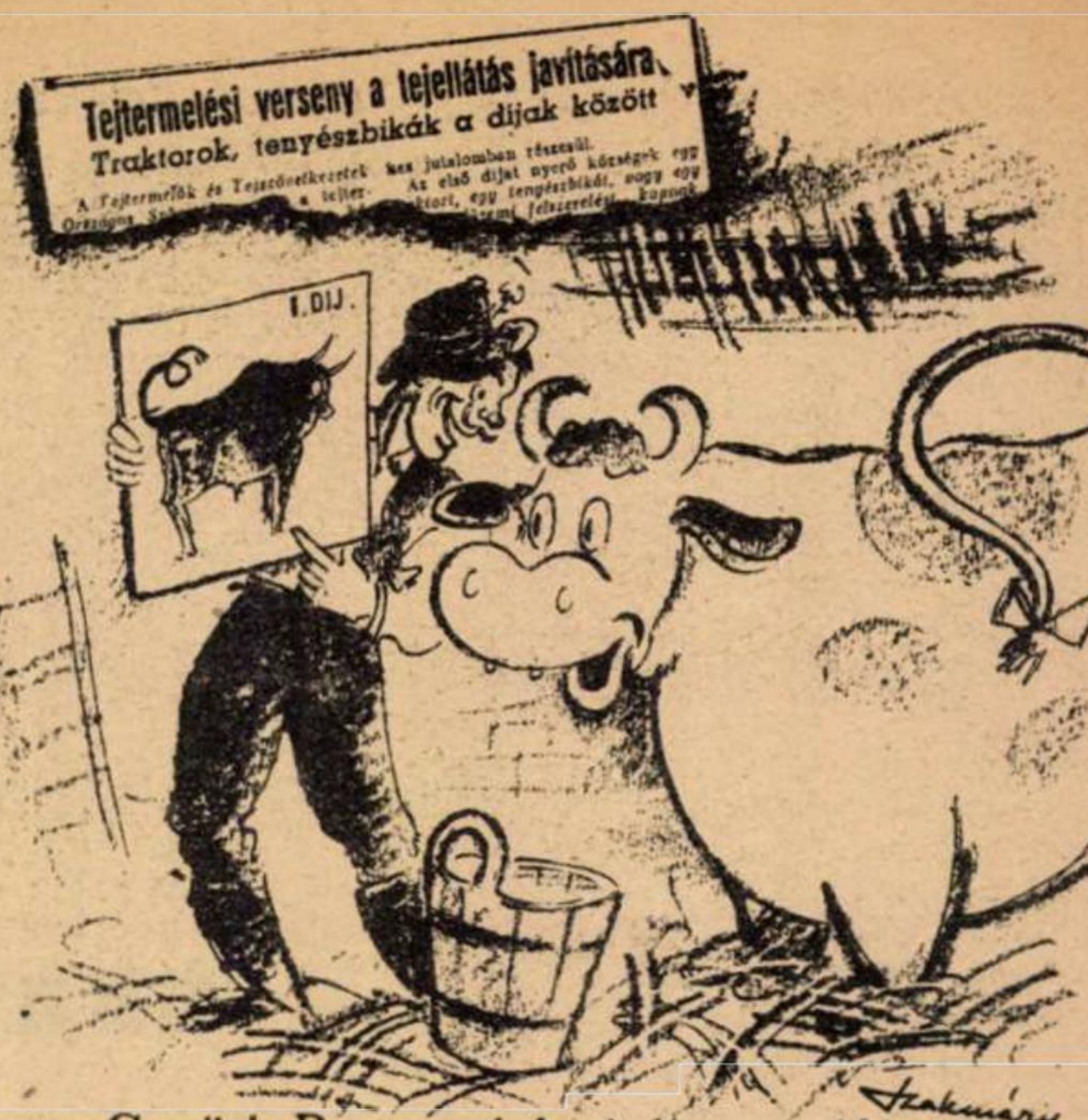

Savanyú a szőlő...

Végső hír egy utolsó korszakból

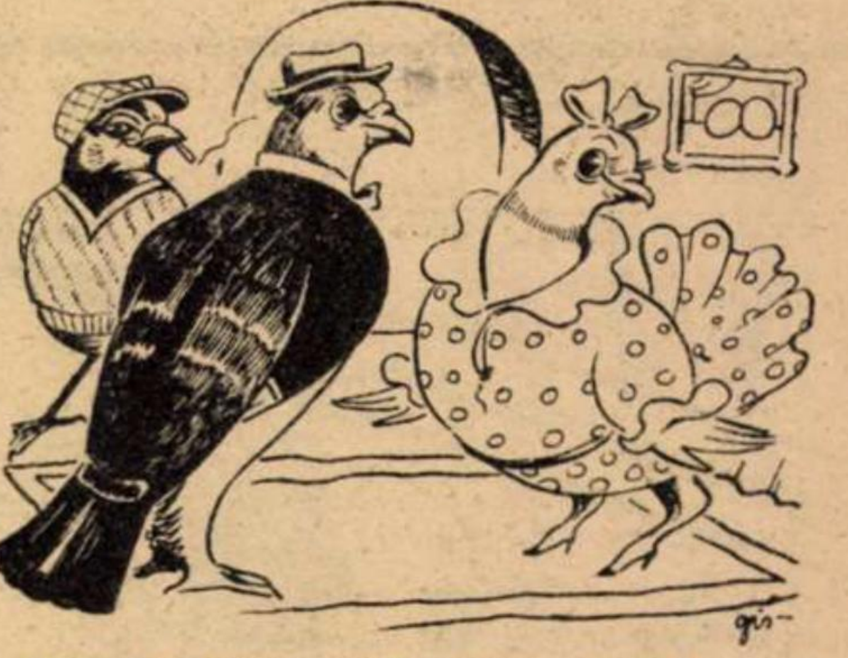

A nyilas kormány végső napjaiban kiadott Rendeletek egyikét most találták meg. Ebből kiderült, hogy Szálasi megmagyarosította és csak az új szöveggel engedte énekeltetni kedvenc nótáját. Ennek értelmében az *„Erger, Berger, Schossberger...“* szöveg helyett ezt kellett dalolni: *„Eregfi, Beregfi, Szöllősi...“*

— Gyerünk Borcsa, nézd mit kapsz majd!

A galamb házassága

Galamb Gáspár évekig udvarolt Turbék Olgának. Édes, szelíd kis galamb volt Turbék Olga. Mikor együtt ebédeltek Gáspárral, mindig csak két búzaszemet evett. Gáspár a fejét csóválta:

Miért eszel csak kettőt, szívem?

— Mert olyan ártatlan vagyok, hogy háromig se tudok számolni.

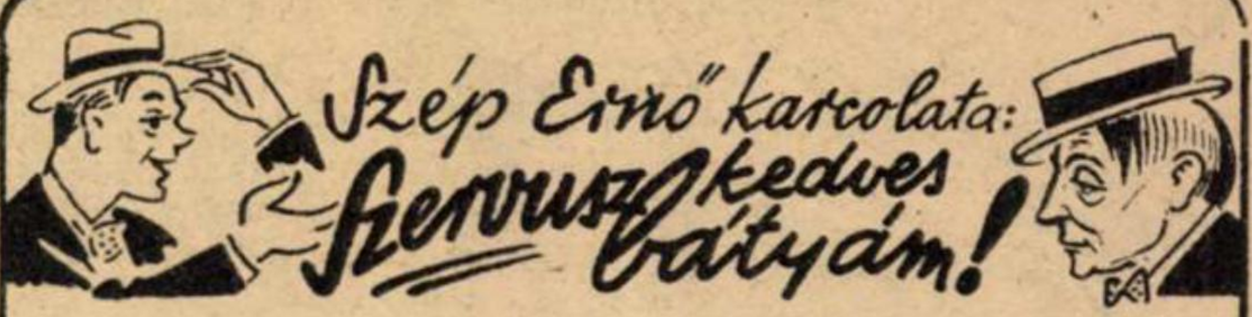
Ez annyira tetszett Gáspárnak, hogy elhatározta: feleségül veszi Olgát. Elment a duchivatalba, ahol megígérték, hogy haladéktalanul kiutalnak a számára egy félkomfortos ducot. Szavuknak álltak, néhány év mulva megkapta a ducot és feleségül vette Olgát.

Boldogan éltek egy ideig. Pontosan egy óra hosszat. Akkor Gáspárnak el kellett repülnie a hivatalába; mire hazaért, egy postagalambot talált a ducban a feleségével. Ez még nem lett volna nagy baj, mert hiszen a postagalambnak úgyis tovább kellett repülnie, sürgős levele volt; de másnap egy kakukot talált a nejénél, amely a szomszéd villabeli kakukos óráról ruccant le.

— Csak egy órára jöttem ide is — mentegetőzött a kakuk; de Gáspár szívében már fészket vert a sanda gyanu. A rákövetkező napon egy verebet talált a ducon. Magán kívül volt kétségbeesésében.

— Ne izgasd magad — vigasztalta Olga —, hát nem tudod, hogy jobb ma egy veréb, mint holnap egy túzok?

Ez egyúttal a tanulság is.

De nem szervusz, hanem szheervusz. Szheervusz kedves bátyám! Evvel esett rám egy harminc év körüli fiatal a járdán, átkarolt, össze-vissza csókolt.

Mikor valahogy megint egyenes lettem, megnéztem a támadót; nem ismertem meg.

Augusztust írunk, még mindig megcsókol az utcán valaki.

Februárban, márciusban annyi csókot kaptam az uraktól jártomban-keltemben, nem tudom kaptam-e többet fiatalabb éveimben a lányoktól. Azok a jópajtásaim, jóembereim, akik csókoltak, azok magamkorú, mondhatnám magamszőrű férfiak voltak, t. i. mind szakállal volt fölszerelve. Típusokba kell őket beosztanom. Kaptam csókot Zrinyi Miklóstól, kaptam csókot Pázmány Pétertől, és csókot kaptam Kossuth apánktól (mikor még Kossuth-szakálla volt), és kaptam Negyedik Henriktől és Zolától, és Táncsics Mihálytól, Apponyitól, és Kolc sváry-Borcsától. Megcsókolt egy idős hölgy is, annak az a finom gyér körszakálla volt, mint Szemere Miklósnak.

Istenem, bele lehet törődni, hogy az embert csókolják.

De ez valami ijesztő volt, ahogy ez a tegnapi ifjú úr nekem ugrott; úgy elkezdett nyalni-falni, alig jutottam levegőhöz. Azután pedig:

— Csakhogy látlak végre drága bátyám, el nem képzeled, milyen boldog vagyok, hogy megvagy, hogy itt vagy a sok borzasztóság után.

— Bocsáss meg öregem, hol is találkoztunk mi?

— Hol, a Szigeten is legutóbb, őméltóságáékkal voltam.

— Hogy is hijják őméltóságát?

— Hogy, igen (az égbe pislog), várj bátyám, kérlek hülye vagyok, igen-igen, Horváth.

Horváth, Horváth. Esküszöm, soha Horváth őméltóságát nem láttam.

Jön a villamos.

— Drágám — mondok —, sietnem kell, fölszállok.

— Csak egy pillanatra még bátyám. Az Isten küldött. Ugyanis az este tíz óra körül kifosztott két csirkefogó. Egy ezresre van szükségem, pár napra, csak a címedet légy kegyes megmondani.

Megúsztam az öcsköst egy százassal.

Igaz, még ennyi is sok volt a csókért, fiúkkal általában nem szoktam csókolózni.

Szegény ember

— Nyolcezer pengő a fizetésem és fájós foggal járok két hete...

— Miért nem csináltatod meg?

— Mert a fizetésem a félfogamra sem elég.

Pesti párbeszéd

— Meg van a bejelentőlapod?

— Meg.

— Hát a munkavállalói igazolványod?

— Megvan.

— Fényképes személyazonossági iratod van?

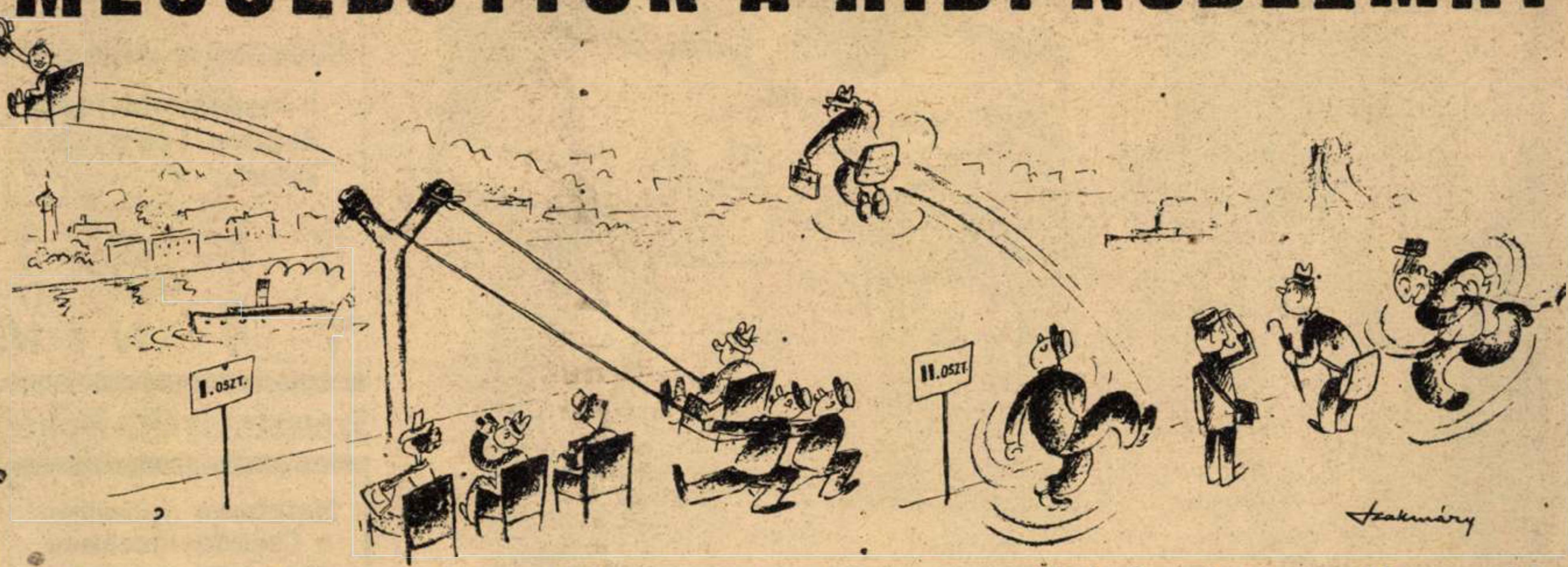
— Van az is.

— Állampolgársági bizonyítványod?

— Itt van a zsebemben.

— Akkor gyere, iszunk egy feketét.

MEGOLDOTTUK A HÍDPROBLÉMÁT

December 31.-éig öt ilyen híd készül el

Fűszeres vagy lapterjesztő?

Tíz deka fasisztasajt és következményei

Hétfő.

Ma vásároltam tíz deka sajtot a sarki fűszerestől. Trappista sajtot kértem, de fasiszta sajtot adtak. Sajnos, ezt csak otthon vettem észre, mikor kibontottam a sajtot. Ekkor láttam, hogy a fűszeresem a „Magyar Futár" egyik régi példányába csomagolta. Éppen ma olvastam, hogy a fasiszta sajtótermékeket be kell szolgáltatni. Gyorsan kihámoztam a sajtot a Rajniss vezércikkből, körülnéztem, hogy nem látja-e senki és megettem. A vezércikket nem tudtam megemészteni, félretettem tehát, hogy másnap beszolgáltatom.

Kedd.

A „Magyar Futár"-tól már megszabadultam, de ma újabb baleset ért. Vettem a fűszerestől tíz deka gróji sajtot. Fűszeresem fasiszta-sajtterméket csinált ebből is. A „Harc" multévi példányába csomagolta az árut. A sajtot megettem, a fasiszta ujságlapot, amibe csomagolták, beszolgáltattam.

Szerda.

Nem tehetek róla, szeretem a sajtot. Ma megint ezt vettem vacsorára. Fűszeresem megint egy régi „Harc" példányba csomagolta.

— Ez a „Harc" lesz a végső, — mondtam neki. Ha nem tud demokratikusabb csomagolópapirt adni, áttérek egy más fűszeresre. Nem fogok maga miatt állandóan beszolgáltatási ügyekben szaladgálni.

Fűszeresem elnézést kért, kicsomagolta az árut és másik papirba göngyölte. Havlicsek Ede verskötetének egyik gyenge oldalába. Megnyugodva mentem haza. Otthon újabb kínos meglepetés ért. Esti lapomat átfutva, láttam, hogy Havlicsek Ede verskötete is a fasiszta művek jegyzékén szerepel.

Ezt is beszolgáltattam, de én itt állok kiszolgáltatva fűszeresem fasiszta irodalmi hajlamainak.

Csütörtök.

Ma ementhálit vettem. A fűszeres kimérte és gépiesen nyult kedvenc költője, Havlicsek Ede könyve után. Kiszakitotta egyik lapját és már csomagolta volna a sajtot, amikor közbeléptem:

— Megálljon. Nem tudja, hogy ez a Havlicsek-kötet fasiszta mű?

— Tévedés, — felelte a fűszeres és elém tolta az egyik esti lapot, amely pársoros hirben közölte, hogy Havlicsek Ede könyvét törölték a fasiszta művek jegyzékéből.

Péntek.

Ez a Havlicsek lesz a vesztem. Ma megint egyik versébe csomagolta a krémsajtot fűszeresem. Gyanutlanul vittem haza. Vacsora közben átlapoztam az esti lapot és már a második oldalnál kifordult a sajt a számból. Havlicsek könyvét, amelynek egyik ódájában a sajtot hazavittem, a változatosság kedvéért megint bevették a fasiszta művek listájába. Úgy látszik, mégis rájöttek, hogy Havlicsek és a demokrácia nem egy anyaméhben születtek.

Szombat.

Mindjárt reggel beszolgáltattam Havlicsek Ede fasiszta könyvlapját, aztán erélyesen nyitottam be fűszeresemhez. Felszólítottam, hogyha ezentúl is sajtótermékeket használ sajtpapirnak, szerezze be sürgösen a fasiszta művek hivatalos jegyzékét és — abba csomagoljon.

Azt talán nem kell beszolgáltatni. Bár ez nem biztos.

Abban is egész sereg fasiszta szerző szerepel.

Hidvéghy Ferenc.

Rohamos drágulás

— Mibe kerül darabja?

— Két pengő.

— Nem értem. Négy pengő?

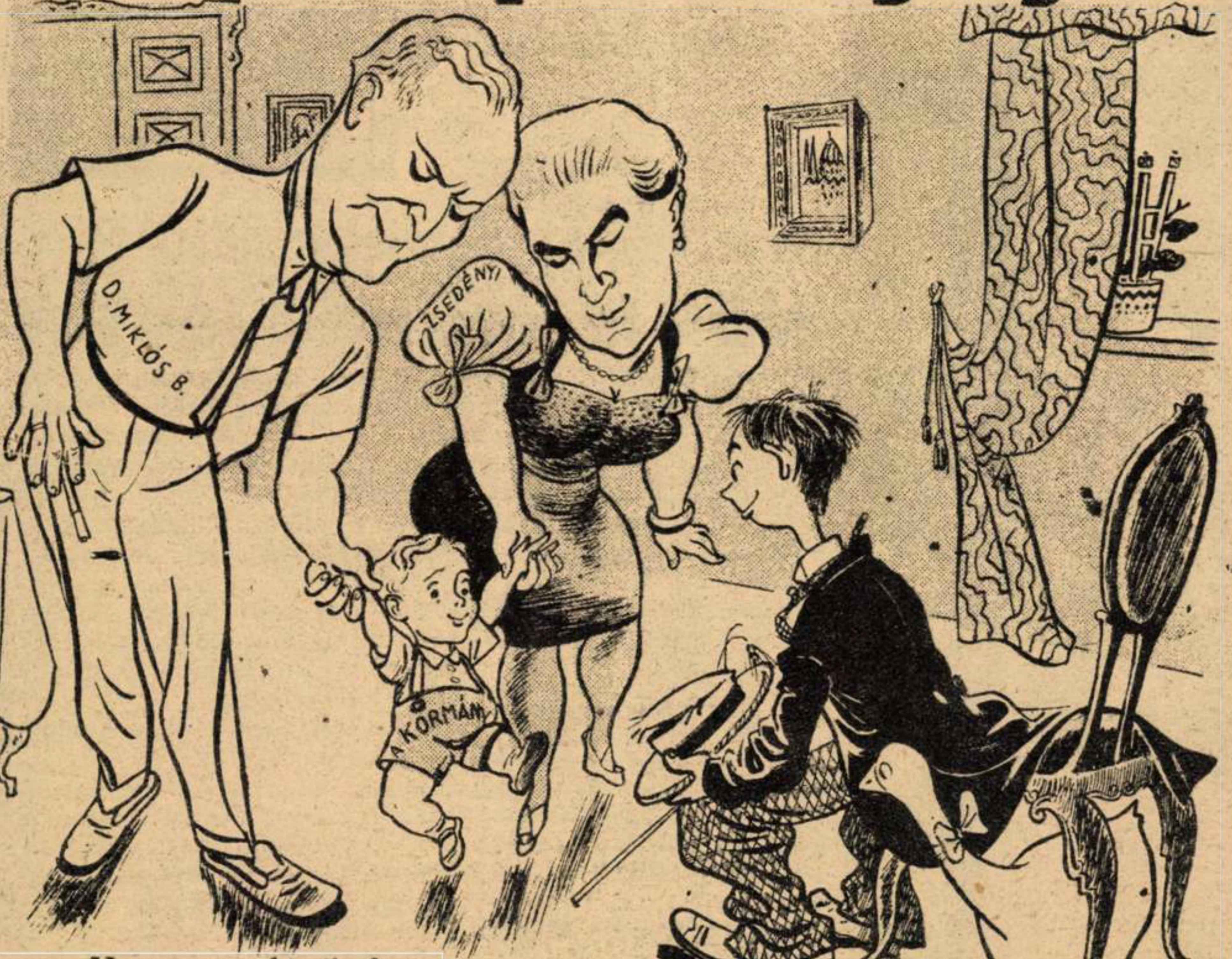
— Igen. Hét pengő.

— Képzeld, tegnap este, amikor hazamentem, a feleségem üveges szemekkel meredt rám...

— Rettenetes. Mi történt?

— Semmi. Tegnap viselt először szemüveget.

Ludas Matyi vendégségben

— Hogy van a kicsike?

— Ideiglenesen gyengélkedett, de már javulóban van...

Teleki, a stiliszta

Tudvalevőleg polémia támadt a Szabad Szó és Teleki Géza kultuszminiszter között annak a mondatnak az értelmezése körül, amely Teleki szájából miskolci beszédében a szegedi gondolatról elhangzott. A Szabad Szó szerint Teleki azt mondta volna, hogy a szegedi gondolat nem volt rossz, de rosszul volt végrehajtva. Teleki nyilatkozata után most már tudjuk, hogy Teleki nem ezt mondta. De annak megállapitásában, hogy Teleki m i t mondott, igen nagy nehézséget okoz az a tény, hogy Teleki nyilatkozatában nemcsak azt mondta meg, hogy nem mondta, amit a Szabad Szó mondott, hanem megmondta azt is, hogy ő mit mondott s ennek következtében nem lehet megállapitani, hogy mit mondott, mert amit mondott, az nemcsak nem az, amit a Szabad Szó mondott, hanem az sem, amit ő mondott, mert amit mondott, az nem tartalmazza azt, amit mondani akart, hanem azt, amit mondott s az nem azonos azzal, amit mondania kellett volna, ha azt mondta volna, amit mondani akart, s amit mondania csak akkor sikerült volna, ha nem azt mondta volna, amit mondott, de amit mondania azért nem sikerült, mert, sajnos, nem azt mondta, amit nem mondott, hanem azt, amit mondott s ezzel végleg elhomályositotta, hogy mit mondott, mivelhogy az nem teljesen fedi, amit mondott...

(Teleki után):

Gábor Andor

A mennyei fogalmazó előtt

Fogalmazó: Maga nagyon ismerős nekem...
Csortos Gyula; Kérem, fogalmazó úr... én Liliomkoromban már jártam itt egyszer...

A 7 LEGSZOMORÚBB VICCE

— Ma lépéseket tettem az infláció ellen...
— Ne mondja! Hogyan?
— Nem vettem semmit.

A májzsír-espressoban

— Egy ilyen erős, egészséges nő dolgozhatna...
— Mit beszél! Egy ilyen fiatal férfi csak razziázni tud?

Arccal a Passuth felé

Paul Valery halála alkalmából, Passuth László cikket írt a Magyar Nemzet július 28-i számában. Onnan idézzük — betűszerint! — ezt a mondatot:

A költő valóban a forma mestere volt — már húszesztendős korában, amikor egy génuai éjszakán titokzatos autógenezise útján megszületett.

Egy olvasónkat ez a mondat úgy megihlette, hogy Ludas Matyinak a következő verset küldte be:

Jó Passuth László cikket írt,
S a cikke sokat sejttet:
A megboldogult Valery
élete titkot rejtett.

Egy génuai éjszakán
(Lám, ilyenek is vannak),
Ő, önnemzésből született
Már negyven éve annak.

Mikor ily módon létrejött,
Húszéves volt a költő.
(Ami most jön fölösleges,
Csupán hézagkitöltő.)

A franciáknál így van ez,
Mindnyájan tudjuk régen.
Önmagát nemzi a gyerek,
Ha csillag kél az égen.

g. m.

Mai koldus

— Kérek szépen egy kis kenyérrevalót...
— Csak ezresem van.
— Tudok váltani, kérem...

Bevezetik az ujságjegyrendszert!
Nők is kapnak jegyet

Ujság jegy
1 KOM. PART. LAP
1 SZOC. DEM. "
1 PARASZT. P. "
3 MAGYAR NEMZ.
VAGY
1 CSŐ KUKORICA.

A fenyegető papírinségre való tekintettel illetéktelen helyen elhatározták, hogy a fényesen bevált dohányjegy mintájára bevezetik az ujságjegyeket is, mert csak így lehet biztosítani a dolgozók hatósági áron napilappal való ellátását. Jegyet kizárólag írni-olvasni és ógörögül tudó nagykorú igazolt, továbbá írni-olvasni és ógörögül nem tudó kiskorú és nem igazolt egyének kapnak. Analfabéták kötelesek sajátkezű nyilatkozatot kiállítani, amelyben lemondanak az ujságjegyekről, nehogy fejadagjaikat elfeketézzék.

Az ujságjegy minden szelvényére a hatóságilag kijelölt lómészárszékben és taxiállomásokon egy darab szociáldemokrata, egy darab kommunista, egy darab kisgazda, egy darab polgári demokrata és egy darab nemzeti parasztpárti és három darab kormánylapot szolgáltatnak ki. Az ujságjegy H szelvénye egy darab hetilap, F szelvénye egy darab folyóirat, W szelvénye egy darab wideki és C szelvénye egy darab celldömölki lap vásárlására jogosít.

A jegyek azonnal forgalomba kerülnek, amint a kibocsátásukhoz szükséges papírmennyiséget sikerül külföldről rotációs papírért megkapnunk.

—háló—

Palásti László KÖZVETITÉSÉVEL
Budapestre érkezett a legnagyobb japán napilap legujabb száma, a

NISI NISI SIN BUN

Szemelvények a lapból

Hatalmas győzelem a Csendes-óceánon

Egy repülőgépünk öngyilkossági szándékból rázuhant egy amerikai anyahajóra. Anya és hajója jól érzi magát.

Az amerikai hajóhad csúfos kudarca

Az angolszászok nehéz helyzetére misem jellemzőbb, mint az, hogy kénytelenek győzelmet győzelemre halmozni, hogy bizakodó harctéri jelentéseiknek valami alapot szerezzenek.

A kukacjegyek beváltása

Az „A 43"-as számú kukacjegyre családonként 2—2 kitenyésztett cseresznyekukacot szolgálunk ki. A gyermekek pótjegyére 5 deka fűrészpor kapható, amely langyos vízben feloldva vitamindús tápanyag.

Az Akadémia teljes ülése

A Japán Tudományos Akadémia a közeli győzelem ünnepét előkészítő teljes ülést tart. Utána harakiri.

Feltámadt a hármas tengely!

A Domei iroda utolsó jelentése

Örömmel jelentjük, hogy a tiszteletreméltó tengely ismét együtt van. Mussolini és Hitler után most már a Mikádót is legyőzték és a japán nép diadalmasan mutatta meg, hogy a bukásban is kitart a tengely egysége mellett.

Mielőtt harakirit követ el, ne felejtse el előfizetését a NISI NISI SIN BUN-ra megújítani!

Itt vannak a Szálasi-bankók!

Híre jött, hogy Szálasi „uralmának" utolsó napjaiban pénzt akart veretni a képére. Utóbb meggondolta a dolgot, mert attól tartott, hogy mások esetleg szintén a képére akarnak verni. Igy hát a papírpénz mellett döntött. Ezt a négyfélét nyomatta:

Rajniss Ferenc 1919-es dolgai miatt került a 19-es bankóra.

Ha Rajniss 19, Milotay egy hijján húsz.

Lehetett itt vita? Szálasi a huszonnyolcas.

Imrédy alapította az „Egyedül vagyunk 1938" című folyóiratot. Így került egyedül a 38-as bankóra.

Majdnem PETŐFI SÁNDOR: ***Fekete kenyér***

Miért aggódol lelkem jó anyám,
Hogy kenyeretek ilyen fekete,
Fekete lisztből, fekete áron,
Élesztő sincs benne fele se?

De semmi az, csak add elém anyám,
Hát nem mindegy és nem megy egyre,
Hogy **fehéret vásárolsz feketén,**
Vagy **feketét kapsz fehéren** a jegyre?!

„A Kisgazdapártnak jelenleg emésztési zavaral vannak és a gyomorrontásos ember rosszkedvü hangulatával, sértődöttségével vesz részt a politikában".

(Kovács Imre szeghalmi beszédéből.)

A professzorok: Erős jobboldali tüdőcsucshurut és sulyos emésztési zavarok.
Tildy, a jó rokon: Hogy szabadulhatna tőle?
A professzorok: Azonnal ki kell operálni a beteg részeket...

A Népügyészség érdekes átirata Jefferson City-be

A keddi *Kossuth Népe* közölte azt a hírt, hogy Jefferson City fegyházának 900 rabja éhségsztrájkba kezdett, mert kevésnek találták a reggelit, amely cukorszörpös zabkásából, egy csésze húslevesből, kávéból, kenyérből és egy tükörtojásból állott.

A hír elolvasása után a budapesti Népügyészség azonnal átírt Jefferson Citybe, mert az a gyanúja, hogy az amerikai fegyházban 900 pesti nyilas talált menedéket.

A Népügyészség átiratában kéri a 900 nyilas kiadását, lehetőleg a reggelivel együtt.

Igazolóbizottság előtt

— És hol volt ön 1939 szeptember elsején?

2990 elítélt nem szökött meg a fogházból

Olvastuk a héten hogy a Pestvidéki törvényszék fogházából 10 elítélt megszökött. A nagyközönség fejcsóválva vette tudomásul az esetet. Illetékes helyhez fordultunk nyilatkozatért.

— Rosszindulatra vall a 10 szökött rabról beszélni — kaptuk a választ —, amikor nem 10, hanem 2990 rab nem szökött meg. Háromezer rab közül tíz meg is halhat ugyebár és akkor mi volna? Minket büszkeséggel tölt el a tény, hogy egyetlenegy rabunk sem halt meg, a háromezer közül 2990-at őrzünk s ők a legjobb egészségnek örvendenek. Ez a tíz szökevény különben is zúgolódó természetű, elégedetlen, destruktív rab volt, az ilyeneknek ma nincs helyük egy demokratikus fogházban. Szóval: nem kár értük! Kezeskedünk, hogy a 2990 közül senkisem fog megszökni! Vagy ha igen, nagyon kevesen.

Illetékes hely még tovább beszélt volna, de munkatársunk nem bírta hallgatni.

Megszökött.

Szigorú tisztogatás a lakáshivatalokban

Megírták a lapok, hogy a polgármester rendeletére szigorú tisztogatás kezdődött a lakáshivatalokban. Hogy ez nem csupán szólam, azt mi magunk is igazolhatjuk. Az egyik lakáshivatalban végignéztük, amint

komortekintetü

takarítónők jelentek meg vödrökkel és súrolókefével. Nem sokkal utána három

összeráncolt homloku

szobafestő érkezett, akiket a szobafestők szakszervezete mint közismerten

legszigorúbb

szakembereket küldött ki.

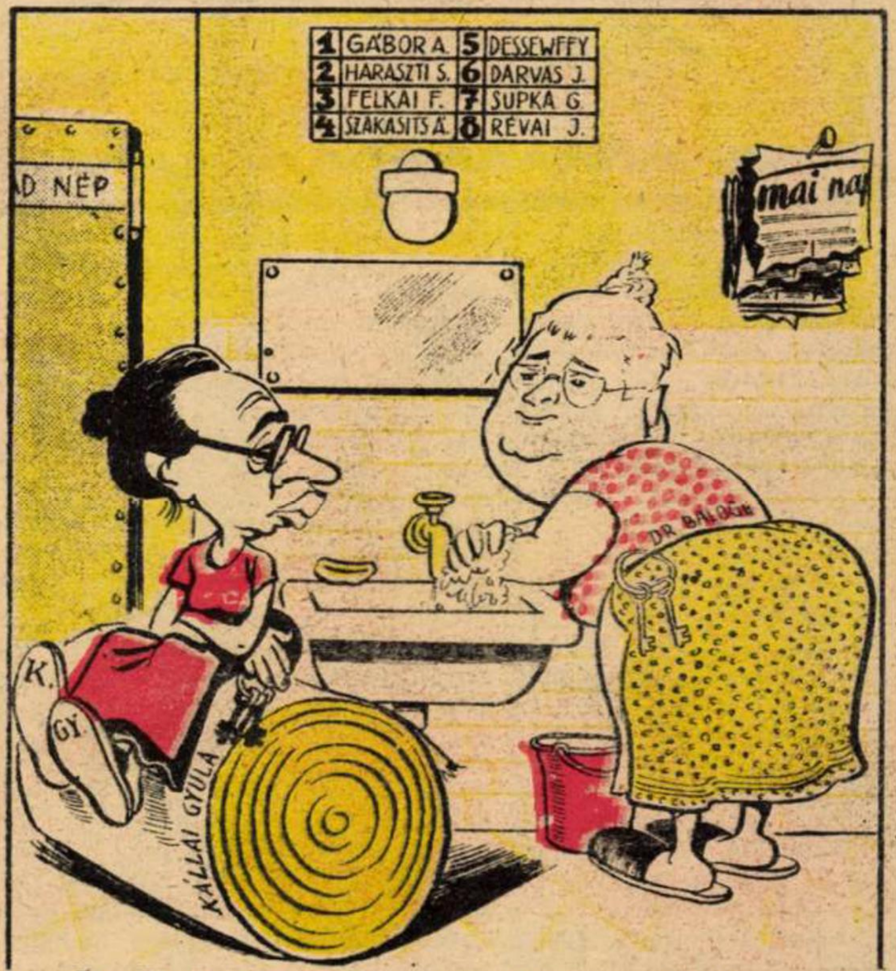
Reggel nyolckor kezdetét vette a legszigorúbb tisztogatás. Ennek eredményeképpen estére ragyogtak a szobák, sehol sem volt pókháló a falakon.

A szigorú tisztogatásnak — mint mindig — ezuttal is meg volt a maga eredménye.

Zeneszerzőből — Symphonia!

Megoldás a végszükségben

Dr. B. I.: Mosom kezeimet. Holnaptól kezdve csináld, ahogy akarod... Én *A mai nap*-pal távozom!

Supka megint szegén találta a fejet:

A jobboldali rétegek se legyenek mostohagyerekek, hadd szervezkedjenek szegénykék

A tányérsupkások Hirig Simon vezetésével lampionos felvonulást rendeztek Supka vezércikkének körmondatai körül

Hogyan lehetne segiteni a mai élet bajain?

Ne is törje rajt a fejét senki, mert a legr:.ffináltabb olvasó sem fogja kitalálni. Szerencsére itt van *(S. G.)* és ő megmagyarázza. Szerinte a polgári politika bajain úgy segíthetünk, hogy

módot nyujtunk a nagytőkét, a volt nagybirtokot és az egyházat képviselő inkább jobboldali beállítottságu és temperamentumu rétegeknek az önálló pártpolitikai szervezkedésre.

A jobboldali beállítottságú és temperamentumú egyetemi hallgatók a cikk elolvasása után lehozták a padlásról rozsdamarta tányérsapkájukat és a lakáshivatalba siettek, hogy szervezkedési célból kiigényeljék régi fészküket, a Gólyavárat.

A Polgári Demokrata Párt a jobboldali elemek érdekében történt bátor kiállást meghatottan köszönte meg Supkának, de *(S. G)* közismert szerénysége folytán ezt nem tette ki az ablakába.

Távollátóknak

(Az e rovatban közölt viccek távolról sem azok, közelről egyszerű igazságok.)

1.

— *Hogy a szacharin!*
— *Három pengő egy szem.*
— *Hát ez édes?*
— *Azt három pengőért nem garantálhatom.*

2.

Két falusi asszony beszélget:
— Javulgat a helizet hálistennek, Mári néni. Pestön eccsomó dögot mán kevesebbir kapni.
— Mit, idös lelköm?
— A tizöst, a huszast, az ötvenöst, mög a százast.

3.

A nyugalmazott nyilas Kovacsevicset igazolták és üzletet nyitott.
— *Nincs semmi baj,* — *örvendezik.* — *Az áremelés is van olyan jövedelmező, mint a kézemelés.*

4.

— Szörnyű, milyen drága a zsír.
— Ez azért van, mert maga a multhavi árhoz viszonyítja. Viszonyítsa a jövőhavihoz!

Razzia a Belvárosban

— *Megy a te espresszód?*
— *Időnkint. Tegnap délben például az egész espresszó ment.*

Mit szólsz hozzá kérlekalásan

hogy megszünt az utazási korlátozás?

— Csak helyeselni tudom, kérlek. Most legalább én is nyugodtan megindulhatok arccal a helyérdekü vasút felé.

— De hiszen a HÉV-en eddig sem volt semmiféle korlátozás.

— Dehogyis nem volt, kérlek: az én utazásom állandóan a lépcsőre, vagy az ütközőre korlátozódott.

— Képzelem, hogy ez ismerőseid körében milyen kínos megütközést keltett.

— Képzelheted, kérlek. Multkor például egy tehervonat ütközött meg rajtam.

— Hát ahhoz mit szólsz, kérlekalásan, hogy rövidesen Budapestre hoznak tíz háborús főbünöst?

— Ezekután nem csodálkozom rajta.

— Hogy méltóztatol érteni azt, hogy ezekután?

— Ha jól emlékszem, kérlekalásan, az előbb említetted éppen, hogy megszüntették az utazási korlátozásokat.

— Na és?

— Ebből a süket is láthatja az összefüggést: bizonyára azért szüntették meg az utazási korlátozást, hogy a külföldön tartózkodó háborús főbünösök végre hazautazhassanak. Ez igazán előzékeny gesztus volt a Népbíróságtól, kérlek.

— Igazad van. Erről jut eszembe, politikai ambícióid nincsenek mostanában?

— Nekem nincsenek, kérlekalásan, de azt hiszem, hamarosan mégis hivatalos jelölt leszek a listán.

— Milyen listán indulsz?

— A háborús bűnösök listáján.

— Kellene szerezni egy befolyásos árvalányt.

— Az mire volna jó?

— Kihúzhatna a listáról, mint egy sorsjegyet.

— Nem is rossz idea. De akkor előbb el kellene intéznem, hogy második helyre kerüljek a háborús bűnösgyorslistán.

— Miért?

— Mert a sorsjegyek közül is csak minden másodikat szokták kihúzni.

Artistajelöltek a pokolban

(RIMES PRÓZA)

Lent a pokolban egy vándorcirkusz van. Nem tudom, hisznek-e ebben a cirkuszban? Tény, hogy van. E cirkusz aligazgatója előtt egyik délelőtt a Führer és a Duce jelentkezett s bemenetet kért, hogy fellépnének. Erről szól az ének. „A Duce és a Führer?" — kérdezte az aligazgató. — „Ez alig izgató." A Führer szólt: „Csak szerződtessen minket, a sikereinket, amiket lent a földön arattunk, ha itt maradtunk, majd elbeszélem." „Hát jól figyeljen, kérem — így a felelet —, beszélni csak egyről lehet: ebben a műsorban nincsen lovunk. Hozzanak egyet és megállapodunk." A Führer most nem ágált. Tovább állt.

„Nehéz az ügy.. Isten uccse — így a Duce —, a kedvem szinte lelohad. Honnan szerzünk egy lovat?" „Semmiség — így szólt a Führer —, egyszerű az ábra. Állj csak négykézlábra. Már mehetünk is, kész. Ennyi az egész."

„Itt vagyunk a lóval együtt!" „Na, ez gyorsan megjött!" — szólt az aligazgató s kinézett. Látván az egészet, ezt a trükkös dolgot, csak mosolygott: „Eredj a pokolból már! Nem ló ez, csak szamár! Ne hagyd magad kinevetni! Megint megpróbáltad lóvá tenni?"

Japánban kirobbant a forradalom

Atomatisztikusan megoldódik a japán-kérdés

Lapszálltakor kiküldött munkatársunk jelenti, hogy az atombombák zuhataga, mely alapjában rendítette meg a Szigetország amúgyis ingó talaját, forradalmasította a japán elemeket:

A fejvesztett sárga hadsereg fejetlen atomokra bomlott és a Felkelő Nap Országának napja ijedtében, nagyhirtelen az Ujigava folyóba bukott.

A forradalmi változásoknak megfelelően a japán felkelők magukat lefekvőknek, birodalmukat pedig a Hanyatló Nap Országának kívánják nevezni.

„Ha minden tengely törik" — adta ki katonáinak legújabb napiparancsát a Tenno — *„harakiri helyett szórakozzunk atombombákkal".*

Örvendetes tényként állapíthatjuk meg ilymódon, hogy az atombombázás következtében végre

véglegesen megoldódik Japán túlnépességének kérdése!

fa—lu

Hol vészelte át?

— Ááá! Alászolgája! Nyujtom a kezem:

— Alászolgája!

— Nem ismer meg úgy-e?

— De, de... — dadogom —, maga szokta megkérdezni időnként, hogy megismerem-e?

— Úgy van Hogysmint? Hogysmint?

— Csak csak.

— Hogy vészelte át?

Elmondom neki néhány szóban. Kiev, Pinszk, Lemberg, Bor. Legyint, mosolyog:

— Az semmi. Én...

És elmondja. Belémkarol, elkísér. Elbeszéli, hogyan lötték agyon.

Másnap megint más kérdi meg az utcán:

— Hol vészelte át?

Most már nem akarom, hogy rámlicitáljon. Elmondom neki néhány szóban. Csepel, Auschwitz, Dachau, Mauthausen. Ez is legyint, mosolyog:

— Az semmi. Én...

És elmondja. Nem megy le a nyakamról. Meg akarta akadályozni a hidak felrobbantását. Egy német járőr elfogta, a vízbe dobták. Kiúszott. Ekkor felakasztották. — Megszökött a kötélről. Tömlöcbe vetették. El rágta a vasrácsot. Sortüzet adtak rá. Halottnak tetette magát. Mint halottat kivitték Birkenauba, ahol a legnehezebb munkát végezte. Többízben elégették, míg végre meg tudott szökni. Kétezer kilométert tett meg kézenjárva, mert nem volt cipője. Most végre itthon van.

Próbáltam én már mindent. De mindenki rámlicitál. Már igazán restelni kezdem a dolgot. Hát mindenki nagyobb hős, mint én?

— Ááá! No nézd csak! Hogysmint? Hogysmint?

— Csak csak.

— Rég nem láttam.

— Rég bizony.

— Hol vészelte át?

Na, most olyant mondok, hogy majd nem tartja érdemesnek versenyezni.

— Hogy hol? Hát ez érdekes volt. 1941 tavaszán felmentem Lillafüredre. És képzelje, ottrekedtem. A személyzet elmenekült, én ottmaradtam az élelmiszerraktárral. Négy évig éltem Lillafüreden. Nagyon kellemes volt. Most jöttem haza. Kocsin.

Lesem, mit mond erre?

Azt mondja:

— Maga mázlista. Nem úgy, mint én. Én...

És elmondja. Élve temették el. Fél évig volt a föld alatt. A legnagyobb nélkülözések közepette. — Aztán csatlakozott az ellenállási mozgalomhoz. De feljelentették. Kerékbe törték, karóba húzták, felnégyelték. Azaz csak fel akarták négyelni. Mert már ketté volt vágva, amikor felszabadították. Megigéri, hogy felkeres és elmeséli a részleteket.

Az Istenért! Mihez kezdjek? a legközelebb megint megkérdik, hol vészeltem át, nem is tudom, mit mondok.

— Ááá! Aggyisten! Aggyisten!

— Alászolgája!

— Rég láttam.

— Rég bizony.

— Hol vészelte át? Egyébként bemutatom a sógoromat.

— Örvendek. Szepetneki.

— Örvendek. Remete.

— Na? Hol vészelte át?

— Micsodát? — kérdem naivul.

— Hát a háborút. Az ostromot.

— Miféle háborút? Miféle ostromot?

— Maga viccel az ilyesmivel?

— Nem. De csakugyan. Valami háború volt?

— Ember! Hát az orosz-német!

— Ez komoly? Még nem olvastam a mai lapokat.

Egymásra néznek.

— Jelzem — mondom neki —, hallottam valami ilyesmit. De tudja, anynyit beszélnek az emberek...

Ránéz a sógorára. Azt mondja:

— Hagyjuk szegényt... Rettenetes, mennyit szenvedhetett ez az ember. Mert mi legalább megúsztuk ép elmével De ez beleőrült a szenvedésekbe.

Es elsietnek.

Végre, egyszer én nyertem!

MINDEN MAGYAR UJSÁGOLVASÓHOZ!

A papirhiányra való tekintettel a magyar lapok elhatározták, hogy ezentul közös kiadásban jelennek meg. Ime az új lap fejléce:

ÚJ Szabad MagyarNÉP
MA Reggeli
VILÁgos Kossuth SZAVA

Ára: 2 + 3 + 3 + 3 + 3 + 4 + 3 + 3 + 3 = 27 pengő

Szerkesztőbizottság:

Kassai Hegedűs Márton, Szakasits Horváth István, Vadnai Felkay Gyula

Szűkített terjedelem!

Hétköznap 2 oldal, vasárnap 1 oldal

Három-mondatos vezércikk!	*Sürgönyriportok*
Egészen apró hirdetések!	Csupa kisbetű!

Ne vegye meg!

Nem éri meg az árát! **Beszélje le ismerőseit is!**

A lapból 50 számozott peldány készül bibliofil-olvasók részére

Évi papirmegtakarítás: 3600 vagón. Húsz év alatt: 72000 vagón!

Ha a papírmegtakarítás így is kevés lenne, nyilatkozatot kérünk a népügyésztől. A nyilatkozatot szóról-szóra leközöljük, mire lapunkat végleg megszüntetik. Ezzel azután örökre elvetjük a papirbeszerzés gondját.

A modern Cézár

— Negyvennyolc pengő három szem kockacukorért? Nem lesz az sok?

— Sokalja? Akkor a kocka el van vetve!

Korszakalkotó javaslatunk a drágulás megszüntetésére

Egy kiló cukor már 1250 pengő. Egy kiló zsír 900. Ez így tovább nem mehet. Három álmatlan éjszaka árán rájöttünk a további áremelkedés egyetlen ellenszerére: revizió alá kell venni a kilós súlyokat!

Javasoljuk, hogy minden egykilós súlyból vegyenek le egyharmadot s az így keletkező új súly neve legyen 1 kiló. Az árak drágulása így meg fog szünni, legrosszabb esetben ilyen hírekre lehetünk elkészülve:

A cukor ára nem változik, de már csak 60 deka egy kiló.

Nem emelkedik a zsír ára! A negyvenöt dekás kiló zsír 500 pengő!

Mégis csak másként hangzik, nemde?

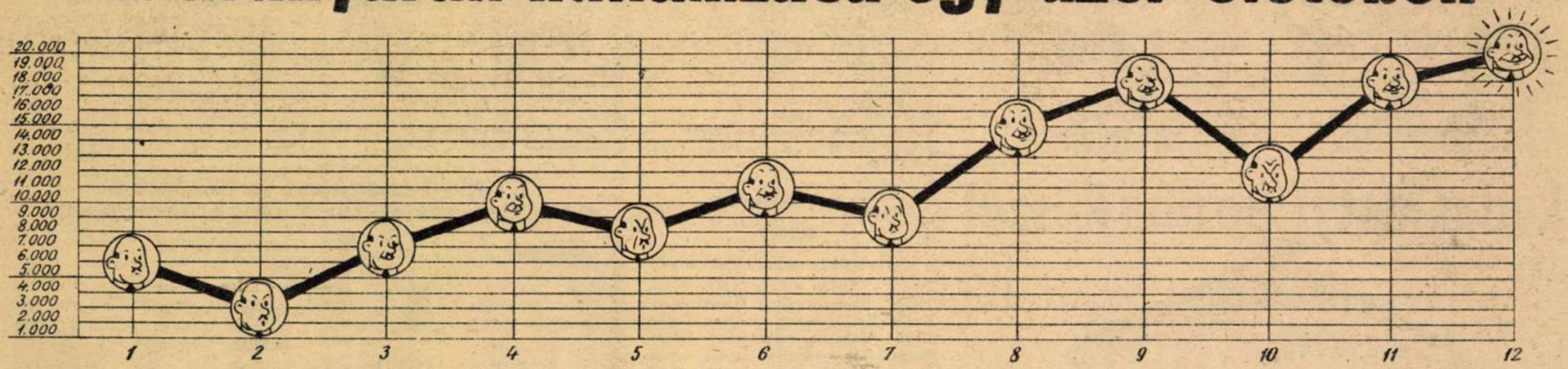
A 7 legédesebb vicce

— Vasárnap délután szinházba akartam menni.

— És miért nem ment?

— Mert szó van arról, hogy a szinházak bezárják kapukat. És nem szeretnék akkor pont bent ülni.

Az aranyárak hullámzása egy üzér életében

1. Majd csak lesz valahogy!
2. Fiacskám, spórolni kell!
3. No jó, menjünk szinházba!!
4. Vegyél egy hizott libát!
5. Elég lesz egy csirke is!
6. Na jó, legyen mégis liba!
7. Nem olyan időket élünk...!
8. Ugy ám, mégis oly időket élünk!
9. Művésznő, a legjobbkor ismertem meg!
10. Művésznő, Isten áldja! Én családos ember vagyok!
11. Művésznő! Ördög vigye a családot! Várom!
12. Hiába, az érvényesüléshez ész kell!!!

Uj cigaretta

— Mit szól hozzá? Uj cigaretta van forgalomban. A „Munkás".

— Talán „Közmunkás", nem?

— Miért?

— Mert sehol se látni.

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten V.

KUKSI ÉS A TANERŐK IGAZOLÁSA

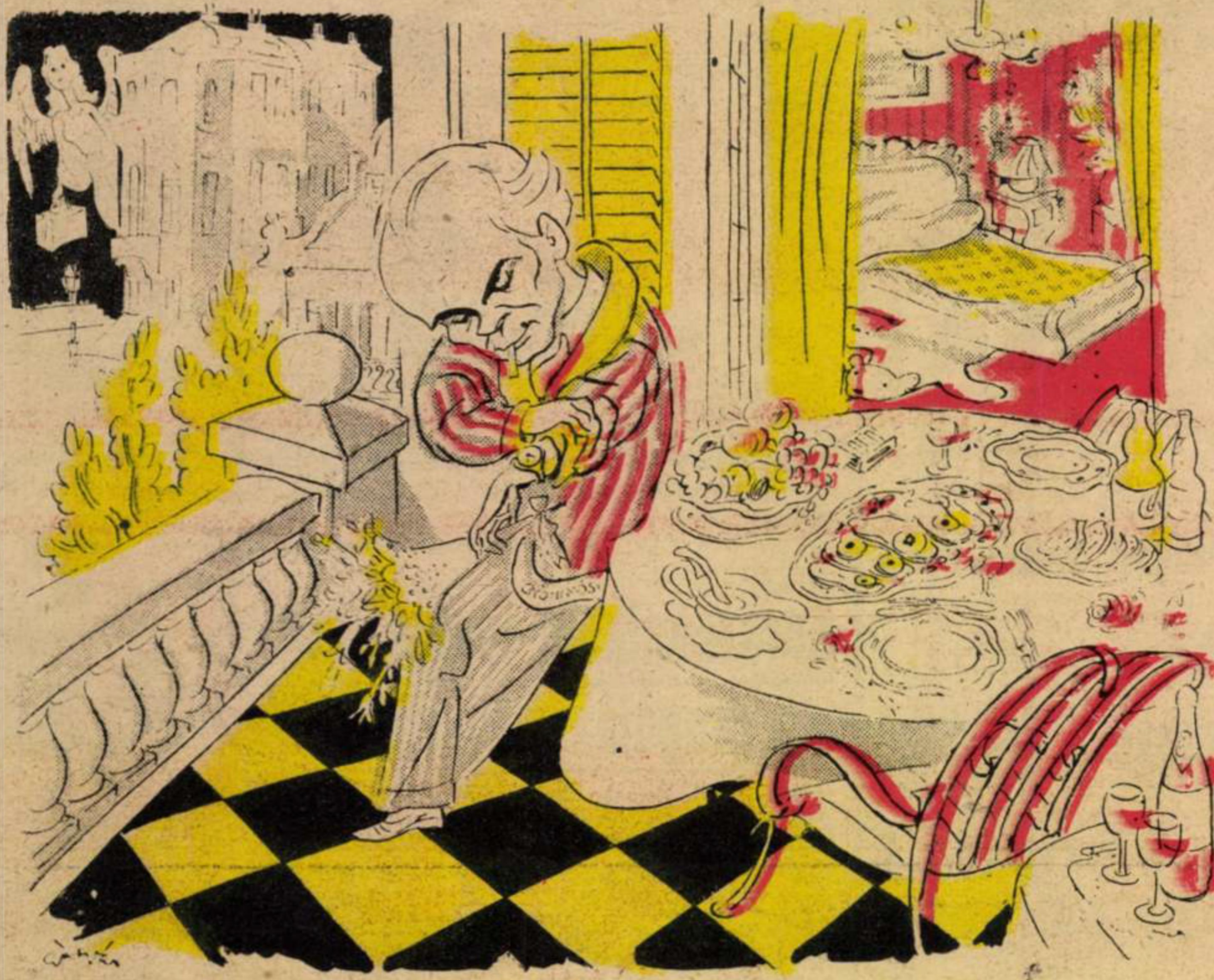
A városban sétált Kuksi,
Ment, amerre vitte lába,
Igy jutott el véletlenül
Egyik pesti iskolába.

Tanárokat igazoltak,
Számot kaptak, akik kértek,
Kuksi is beállt a sorba:
Azt hitte, hogy cukrot mértek.

Sorra került ő is végre,
Tisztelettel néztek rája,
Bizalmat keltett ott nyilván
Szerény, szürke figurája.

„Reakció-képes ön még?"
Nem, — felelte a kis szamár;
Kuksikát nem igazolták,
Nem lesz soha öreg tanár.

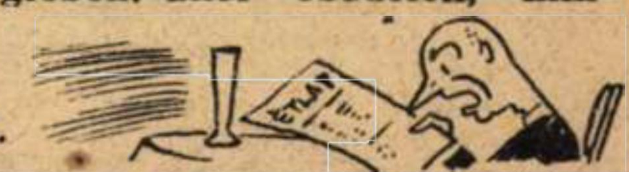
Az első randevu

— Ha tudná mennyire várom, nem késne ennyit az édes angyal . . .

A 7 legennivalóbb vicce

— Abban a vendéglőben, ahol ebédelek, minden nap gulás van . . .
— Marhagulás?
— Nem. Drá-gulás.

Ludas Matyi megmagyarázza...

— Maga azt szeretné tudni, Estván sógor, mit jelent az infláció. Hát én majd megmagyarázom.

Hacurek kétségbeesetten keresgél valamit a liget bokrai között. Egy félórai hiábavaló kutatás után odamegy az őrhöz.

— öregem, amikor kinyitottam a pénztárcámat, hogy alamizsnát adjak egy koldusnak, a szél kifújt belőle két húszpengőst. Már egy félórája keresem, de csak az egyiket találtam meg. Mit lehet itt tenni?

— Ide lehet adni azt a huszast,, amit megtalált, mert a ligetben szigorúan tilos szemetelni!

— Maguk arra kiváncsiak, hogy lehetne legkönnyebben segíteni a gyógyszerhiányon. Hát majd megmagyarázom.

— Miért olyan levert szaktárs?

— Orvosi rendelet szerint minden ebéd után be kellene vennem egy késhegynyi szódabikarbónát.

— És talán nincs szódabikarbónája?

— Az még volna, de ebédem nincs.

Számtani alapműveletek

Első alapművelet ez
Mit versünk most közread
Itt az anyakönyvvezető
Amint éppen ö s s z e a d.

Robottal e derék polgár
Egészségét nem rontja
Látjuk, amint épp magát a
Munka alól k i v o n j a.

Itt pediglen látható egy
Uzér aki bajt okoz
Közben pedig vagyont és pénzt
Könnyüszerrel s o k s z o r o z.

Vas Zoltán, a polgarmester
Letöri az átkos hosszt,
Látható ő amint épp, a
Lakosságnak krumplit o s z t.

Ez Faragho Gábor, akit,
Lapunk már nem ostoroz,
ő az aki, — kopogjuk le —.
Többé nem oszt s nem szoroz.

Rex.

Ludas Matyi moziba készül

E heti számunkat

irták

Farkas Lujza, Gábor Andor Gergely Miklós, Győri Illés Iván, Hárs László, Hevesi Endre, Heltai Jenő, Hidvéghy Ferenc, Dr Hoppe László, Kálmán Jenő, Kertész Endre Király Dezső, Palásti László, Selmeczi Ferenc, Szép Ernő, Tabi László

rajzolták:

Aranyos Gusztáv, Byssz Róbert Gáspár Antal, Kaján Tibor, Sándor Károly, Shwott Lajos, Szakmáry László, Szegő Gizi, Toncz Tibor, Török János, Vasi,

Ludas Matyi

Szatirikus hetilap. — Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY

Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL

Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5.

Szerkesztőségi órák: Minden hétköznap 9—1-ig.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.

Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.

Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Főbizományos: Globus hírlap és könyvterjesztő vállalat, Budapest, Nagymező-utca 26.

A „kis-Faraghók" is beléptek a legifjabbak szabad szagszervezetébe

Köszönet Nikolaj Fjedorovnak, aki Moszkvából arra inti a demokratikus Magyarországot, hogy ügyeljen a kis-Faraghókra is.